

РЕШЕНИЕ

№ 7072

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8301** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за МВР.

Образувано е по касационна жалба на Х. Г. Х. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 5231 / 25.07.2023г по н.адм.х. д. № 5231 / 2023 г. по описа на СРС, 13 ти състав, с което се потвърждава Заповед за задържането му с рег. No 4332зз-88 / 16.03.2023 г, издадена от П. Н. Н.–полицейски орган при СДВР ОПП.

В касационната жалба се съдържат оплаквания за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Жалбоподателят поддържа, че неправилно и необосновано съдът е приел, че оспореният административен акт съдържа фактически и правни основания за издаването му . Намира оспорената заповед за задържане за неправилна , необоснована и несъответстваща на целта на закона ,поради което следва да бъде отменена . Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, както и да се отмени заповед за задържане с рег. No 4332зз-88 / 16.03.2023 г .

В съд.заседание касатора не се явява и не изпраща представител . Ответникът по касационната жалба – П. Н. Н. –полицейски орган при СДВР ОПП се представлява от юриск.И. , която моли касац.жалба да се остави без уважение и се потвърди въззивното решение.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и моли да се остави в сила решението на СРС .

Настоящия касационен състав , като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и като извърши на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от лице с правен интерес и надлежна процесуална легитимация по см. на чл. 210, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди заповедта за задържане на Х. от 16.03.2023г , въззивния съд е приел следното :

На 16.03.2023 г. около 12.15 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], касатора управлявал състав от ППС – специален автомобил марка и модел „М. 412 Д“, с рег. № и ремарке за товарен автомобил марка и модел „В. В 2“, с рег. № , като на 200 метра след кръстовището с [улица]бил спрян за проверка от служители на ОПП –СДВР. Същите извършили проверка жалбоподателя за употреба на наркотични вещества с „Д. тест 5000“ с фабр. № А.-0069, проба № 00086, който отчел положителен резултат за амфетамин. На жалбоподателя бил съставен АУАН и издаден талон за медицинско изследване № 0176603. Същият бил придружен до ВМА, където дал кръвни проби за медицинско изследване. Със заповед рег. № 4332зз-88 от 16.03.2023 г. на П. Н. Н. – младши инспектор в ОПП – СДВР, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в 12.15 ч. на 16.03.2023 г. Х. бил задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на 08 РУ на СДВР.

В процесната заповед било посочено, че задържането на жалбоподателя е във връзка със съмнение за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Заповедта за задържане била връчена на жалбоподателя, за което свидетелства разписката към нея. Жалбоподателят бил освободен на следващия ден – 17.03.2023 г.

Първоинстанционния съд е приел горната фактическа обстановка от съставения в момента на проверката АУАН / стр. 25 от въззивното дело № 5231 / 2023 г. по описа на СРС/,позовавайки се на ТР № 16/1975 на ОСГК,съгласно което мотивите за издаване на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт и да се съдържат и в други документи от административната преписка – докладни, АУАН, нарочно съставени мотиви или други писмени доказателства. В Решение от 25.05.2023 г. на Съда на Европейския съюз, постановено по дело С- 608/21 с предмет преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, се приема, че се допуска прилагането на национална правна уредба, според която основанията за задържане на лицата, заподозрени или обвинени в извършването на престъпление, включително информацията за престъпното деяние, в извършването на което са заподозрени или обвинени, могат да бъдат изложени в документи, различни от акта за задържане.

При задържането на Х. са му били разяснени правата, извършен му е обиск в 12.15 ч. на 16.03.2023 г .

Напълно се споделят изводите на СРС , че за прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидена необходимост да са събрани

доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват касатора със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Понятието „данни“ по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР не съвпада с „достатъчно данни“ по смисъла на чл. 212, ал. 1 НК, нито изисква достатъчно доказателства за извършено престъпление.

Необходимо е само да се констатира наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което не е оборено към момента на взимане на ПАМ. Това дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно доказване в рамките на наказателното производство. Необходимо е данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението да са установени преди извършване на задържането. Противното би породило риск от произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ. В случая не е накърнена и целта на закона, тъй като полицейският орган е длъжен, ако установи с тест употреба на наркотични вещества или техни аналози от водач на МПС да съпроводи лицето до мястото за извършване на медицинско изследване (чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 19.07.2017 г.) и да не допусне управлението на МПС от водача (чл. 165, ал.2, т. 9 от ЗДВП), като настоящият случай е именно такъв. По тези съображения съдът намира, че в настоящия случай ПАМ е съобразена с целите на закона, като е спазен принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията.

В този смисъл задържането под стража на Х. Г. Х. е законосъобразно и като го е потвърдил районния съд е постановил Правилно решение, което следва да се остави в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5231 / 25.07.2023г по н.адм.х. д. № 5231 / 2023 г. по описа на СРС, 13 ти състав, с което се потвърждава Заповед за задържане на Х. Г. Х. с ЕГН [ЕГН] с рег. No 4332зз-88 / 16.03.2023 г, издадена от П. Н. Н.–полицейски орган при СДВР ОПП .

ОСЪЖДА Х. Г. Х. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР, сумата от 500 лв, представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

